

462 Uit die paradys verdrewe

Onbekend *Onbekend*

1. Uit die para-dys ver-dre-we Deur die dreig-end vlam-me-swaard Moesons diep-ge-
val-le ou-ers Uit-trek na die woes-te aard'. Maareen hoop-stêr het bly straal:
God sou van die hem-el daal En ons van die val her-stel. So was dit deur
Hom voor-spel. En ons van die val her-stel. So was dit deur Hom voor-spel.

8.7.8.7.77.77. *Uit die Paradys verdrewe***

Toe die tyd van wag vervul was, het dit God, die Heer, behaag,
om sy bode af te vaardig na die suiwer, reine Maagd.
"Soos die Heer," sê sy, "gebied." En die Woord het van sy troon
in haar kuise skoot kom woon.

Christus, lankal het op aarde glansryk ons u ster sien straal,
noggans is ons gees verduister en ons armes hou aan dwaal.
Hoor tog, Heer, ons smeekgebede; gee ook ons die ware vrede,
maak ons hart in hierdie tyd vir u nuwe Koms bereid.